



پایان نامه برای اخذ درجه کارشناسی ارشد در رشته پژوهش هنر

موضوع:

زیبایی‌شناسی عکس‌های خبری از دیدگاه منتقدان و عکاسان

استاد راهنما:

سرکارخانم دکتر زهرا رهبر نیا

استاد مشاور:

آقای فرهاد سلیمانی

دانشجو:

منصوره فردوسی جاه

اسفند ماه:

۸۹\_۹۰



Thesis for attaining a master's degree in art research

Thesis Title:

An aesthetic study on news photos through the perspective of the critics and photographers

Advisor:

Mrs. Doctor Zahra Rahbarnia

Supervisor:

Mr. Farhad Soleimani

by:

Mansoureh Ferdosijah

Feb , 2011

## چکیده:

اهمیت پرداختن به "عکاسی خبری" به عنوان ابزاری برای اطلاع رسانی به تمامی مخاطبان بر اساس نیازهای جامعه و نیازهای جهانی، غیر قابل انکار است. موضوع مورد بحث در این شاخه مهم عکاسی چگونگی برخورد عکاس با واقعه و ثبت آن است؛ زیرا بنظر می‌رسد ارزش بخشی به رویداد ثبت شده در تصویر، موجبات به حاشیه راندن قطب دیگر این شاخه یعنی وجه "زیبایی" است.

در این پایان نامه با بررسی دیدگاه صاحب نظرانی چون سونتگ<sup>۱</sup>، برسون<sup>۲</sup>، آدامز<sup>۳</sup> که هر کدام در زمینه نقد عکاسی، عکاسی خبری و عکاسی هنری به نام هستند نظر آنها در باب زیبایی شناسی عکس مورد توجه قرار می‌گیرد؛ در این پژوهش تنها با انتخاب ۳ عکاس و منتقد و آوردن نمونه‌هایی از عکس‌های خبری تأکیدی بر اهمیت زیبایی در عکس‌هایی داشته باشد که در کسری از ثانیه توسط عکاس انتخاب شده و به بار می‌نشیند و می‌توانند تأثیری جهانی داشته باشد. همین‌طور با آوردن نمونه‌هایی از عکاسان خبری مطرح در زمینه عکاسی خبری و نیز مستند، به این مسئله تأکید می‌شود که عکاسی برای هنری شدن نیاز به اصولی دارد که آن را جهانی و ماندگار کند. پس عکاسی خبری را با عکاسی هنری یکی دانسته و نباید فراموش کرد که استفاده ترکیبی از زیبایی و

---

<sup>۱</sup> Susan Sontag (January 16, 1933– December 28, 2004) نویسنده و منتقد معروف نیویورکی  
<sup>۲</sup> Henri Cartier-Bresson (1908-2004) عکاس فرانسوی بود که در ابداع و گسترش فوتوژورنالیسم (عکاسی خبری) و همچنین

عکاسی لحظه ای و خیابانی نقش اساسی داشت.

<sup>۳</sup> Ansel Adams (1902-1984) بزرگترین عکاس قرن

واقعیت در این عکس‌ها خود می‌تواند تأکیدی مضاعف بر تأثیرگذاری این هنر بر هر مخاطبی باشد.

|             |  |
|-------------|--|
|             | فهرست:   |
| شماره صفحه: |  |
| ۱           | چکیده:   |
| ۵           | مقدمه:   |
| ۸           | فصل ۱: عکاسی خبری  |
| ۸           | تاریخچه و مفهوم عکاسی خبری:                                    |
| ۱۴          | مفهوم عکاسی خبری:  |
| ۱۷          | عوامل مهم در ثبت یک عکس خبری:                                  |
| ۲۸          | تاریخچه:   |
| ۲۹          | مفهوم عکس هنری:  |
| ۳۱          | بررسی شاخه‌های عکاسی از دیدگاه هالا بلاف و پیر بوردیو:         |
| ۳۴          | فصل ۲  |
| ۳۴          | کلیات عکاسی خبری در شاخه‌های مختلف:                            |
| ۳۵          | لحظه قطعی در عکاسی:  |
| ۳۸          | تفاوت عکس‌های سیاه و سفید و رنگی خبری و تأثیر آن بر مخاطب عام: |
| ۴۵          | عکس‌های گزارشی:  |
| ۴۶          | عکاسی خبری ورزشی:  |
| ۴۷          | میزان تأثیرپذیری عکاس خبری از واقعه و یا موسسه مرتب:           |
| ۵۰          | عکس‌های خبری روزنامه‌ها و مجلات:                               |
| ۵۹          | کاربرد انواع مختلف عکاسی خبری:                                 |
| ۶۱          | فصل ۳: زیبایی‌شناسی  |
| ۶۱          | حفظ جنبه‌های زیبایی‌شناسی در عکاسی خبری:                       |
| ۷۰          | حضور حس عکاس در عکس‌های خبری و برداشت‌های مخاطبان:             |
| ۷۹          | نقش گذشت زمان در تغییر جایگاه عکاسی خبری غیر هنری به هنری:     |
| ۸۱          | عکاسی‌های هنری، عکاسی غیر هنری:                                |
| ۸۴          | ابعاد زیبایی‌شناسانه عکاسی هنری:                               |

|     |   |
|-----|---|
| ۸۸  | ابعاد زیبایی‌شناسانه عکس‌های خبری:  |
| ۹۶  | جایگاه مشق عکاسی در عکس‌های خبری:   |
| ۱۰۰ | استخراج شاخصه‌های زیبایی‌شناسانه مهم در عکاسی خبری:                             |
| ۱۰۱ | ترکیب‌بندی:   |
| ۱۰۴ | نور:  |
| ۱۰۶ | ارتفاع و زاویه‌های دید عکاس:  |
| ۱۱۰ | نمای سراسری خبری:   |
| ۱۱۱ | نمای متوسط خبری:  |
| ۱۱۳ | نمای درشت خبری:   |
| ۱۱۷ | فصل ۴   |
| ۱۱۷ | دیدگاه منتقدان و عکاسان در باب زیبایی‌شناسی:                                    |
| ۱۱۸ | بررسی دیدگاه‌های منتقدین و عکاسان در باب زیبایی‌شناسی:                          |
| ۱۱۸ | زیبایی‌شناسی از دیدگاه سوزان سونتگ (منتقد عکاسی):                               |
| ۱۲۵ | زیبایی‌شناسی عکس از دیدگاه هانری کارتیه برسون (عکاس خبری):                      |
| ۱۳۱ | زیبایی‌شناسی عکس از دیدگاه انسل آدامز (عکاس هنری):                              |
| ۱۳۲ | شاخصه‌های زیبایی‌شناسی عکس‌های خبری از دیدگاه منتقدین و عکاسان:                 |
| ۱۳۳ | تحلیل با توجه به دیدگاه:  |
|     | مشاهیر در عکاسی خبری و تحلیل عکس‌ها با توجه به نقطه نظرات سونتگ، برسون و آدامز: |
| ۱۳۵ |   |
| ۱۳۵ | مشاهیر ایرانی:  |
| ۱۳۵ | علی فریدونی:  |
| ۱۴۵ | مشاهیر خارجی:   |
| ۱۴۵ | یوجین اسمیت:  |
| ۱۵۵ | جیمز نجوی:  |
| ۱۶۹ | نتیجه:  |
| ۱۷۶ | فهرست منابع:  |

## مقدمه:

عکاسی، هنری است که در دسترس همه هست و یک فناوری در خدمت بازگویی است که مقتضیات واقع‌گرایانه را بهتر از بقیه رسانه‌ها به مخاطب ارائه می‌دهد. عکاسی خبری زبانی است که درباره جهان خارج، و برای رساندن مفهومی آنی و به زبان هنری به بیننده آمده است. این نوع عکاسی باید قابل درک و انتقال و فهم باشد تا این تصویر بتواند با بیننده ارتباط برقرار کند. عکاسی خبری هم باید دارای نظام‌هایی از اطلاع‌رسانی باشد و هم به عنوان یک پدیده هنری مورد بررسی قرار گیرد. عکس‌های خبری مشتق از جزئیاتی هستند که به سرعت ثبت می‌شوند و واقعیات آنها را فرا می‌گیرند. حال این فناوری در خدمت بازگویی به خاطر لحظه‌ای بودنش می‌تواند خصوصیات زیبایی‌شناسی را دارا نباشد و یا این که احساسات و روحيات عکاس در آن دخیل نباشد؟

در واقع باید اشاره کرد که هنگامی که سخن از ثبت واقعیات و رخدادها به میان می‌آید زیبایی به عنوان موضوعی غیر ضروری در این شاخه به کنار می‌رود و به عکاسی هنری برچسب می‌خورد، که باید به جستجوی جایگاه حقیقی زیبایی در این شاخه از عکاسی پرداخت و باید اشاره کرد که عکاسی هنری به عنوان شاخه‌ای از عکاسی می‌تواند دیگر شاخه‌ها، از جمله عکاسی خبری و مستند که شاید سوژه‌های زیبا در روبه‌روی منظر خود نداشته باشند را در زیر مجموعه خود قرار داده و عکس هنری را نیز به آنها الصاق کرد.

در این پایان‌نامه به معرفی انواع مختلف عکاسی خبری پرداخته می‌شود و سپس بررسی و استخراج شاخصه‌های زیبایی‌شناسی عکس‌های خبری و هنری مورد مطالعه قرار می‌گیرد

و این که میزان نسبی بودن زیبایی در عکس‌های خبری چه تأثیری در درک این شاخه از عکاسی دارد و در انتها با آوردن نمونه‌هایی از مشاهیر این هنر و نمونه عکس‌های آنها خوانندگان را به درک بهتر زیبایی که در پس سوژه‌های معمولی و یا حتی مشمئز کننده وجود دارند یاری می‌رساند.

در این پایان‌نامه نقش زیبایی در عکس‌های مستند و ماندگاری که باعث شکل‌دهی در یک جامعه می‌شود مشخص می‌شود، "بررسی ارتباط هنر با عکس‌های خبری" و بررسی عکس‌های خبری هنری و خبری غیر هنری و همچنین از دیدگاه منتقدان و عکاسان "سونتاگ، برسون و آدامز" به شناخت این شاخه از عکاسی پرداخته می‌شود و یا این که با توجه به سبک فکری هر عکاس آنها می‌توانند کشف‌های جدیدی در یک واقعه برای خبر رسانی داشته باشند "خارج از زمینه‌های ذهنی شان".

در این پایان‌نامه اهمیت واقعی بودن مناظر و عناصر در یک عکس خبری مشخص می‌شود و همچنین ضرورت شناخت عکاس، از موضوع و صحنه و ثبت سریع آن به صورتی که احساسات بیننده را برانگیزد "چه شادی و چه غم" و یا این که آیا عکاسی خبری می‌تواند مساله‌ای را به صورت واقعیتی جدید پدیدار کند؟

زیرا همیشه گمان می‌شود که عکس‌های خبری به خاطر این که شکار لحظه‌ای صحنه‌های مهم برای گزارش است حس عکاس در آن نقشی نداشته و یا اینکه در بعضی از مواقع عکاس برای ثبت لحظه‌ایی واقعی در عکاسی خبری جنبه‌های زیبایی‌شناسانه عکس را در نظر نگرفته و عکس را از زیر مفهوم هنر خارج می‌کند.



با توجه به این که عکاسی خبری بیشتر در دید عموم جریان دارد باید بررسی کرد که آیا بعضی از مشق‌های عکاسی می‌تواند در گروه عکس‌های خبری قرار گیرد زیرا عموم دانایی کامل نسبت به اصول زیبایی‌شناسی عکس را ندارند و یا اینکه عکس‌های خبری غیر هنری با گذشت زمان و در دسترس نبودن آن صحنه‌ها و واقعیات تبدیل به هنر می‌شوند. با توجه به این که تمامی کتاب‌ها و پایان‌نامه‌های موجود در رابطه با زیبایی‌شناسی این شاخه از عکاسی صحبتی گسترده را به عمل نیاورده‌اند در این رساله به زوایای زیبایی‌شناسی عکس‌های خبری توجه و پرداخته می‌شود.

و در فصل‌های مختلف، پس از معرفی و توضیح درباره عکاسی خبری که در فصل ۱ به بررسی آن اختصاص داده شده است، نقش مخاطب عام در فصل ۲ این پایان‌نامه مورد مطالعه قرار گرفته است و همچنین فرضیات پژوهش از جمله حضور حس عکاس و جایگاه مشق عکاسی و همچنین نقش گذشت زمان بر هنری کردن عکس‌های خبری و حفظ جنبه‌های زیبایی‌شناسی در عکس‌های خبری در فصل ۳، در فصل ۴ هم دیدگاه‌های منتقدان و همچنین مشاهیر این هنر به همراه نمونه عکس‌های آنها آورده شده است.

## فصل ۱: عکاسی خبری

تاریخچه و مفهوم عکاسی خبری:

«انسان همواره نیازمند آن است که از جهانی که در آن زندگی می‌کند و از محیطی که در آن در تکاپوست، کسب آگاهی کرده و نیازهای خبری و اطلاعاتی خود را چون دیگر نیازهای زندگی تأمین کند.» (اسماعیل زاده، ۱۳۷۶: ۷) و برای جاودانه کردن واقعیات، عکس بهترین رسانه محسوب می‌شود.

«عکاسی پوسته‌های خشکیده دیدن به رسم عادت را به دور می‌افکند، بدین معنا است که عادت دیدنی دیگر خلق می‌کند، دیدنی که هم فشرده است و هم خود سرانه، دلسوزانه و بی‌خیال، مجذوب جزئیات بی‌اهمیت، معتاد به ناسازگاری است.» (، 1977: 89, Sontag) عکس‌ها همیشه اشتیاق وسیع و گسترده‌ای را جهت دسترسی به تکه‌ای از هر اطلاعات و واقعیتی در هر رسانه‌ای ایجاد می‌کنند و عکس‌ها همیشه در کوتاه‌ترین زمان ولی تأثیرگذار در ذهن بیننده صحنه ناب را ثبت می‌کنند.

یکی از این شاخه‌های عکاسی، عکاسی خبری است که همیشه بر سر هنری بودن و نبودن آن بین منتقدان و عکاسان بحث بوده است، از نظر محقق، عکس اگر در هر شاخه‌ای از آن ثبت شود باید اصول زیبایی‌شناسی و ویژگی‌های عکس هنری را دارا باشد تا جاودانه و تأثیرگذار باشد. حال باید دانست که عکاس خبری به خاطر نداشتن وقت کافی برای تفکر بر روی سوژه‌هایش می‌تواند عکسی را ثبت کند که تنها به عنوان سند و خبر نباشد و حالت‌های هنری و زیبایی‌شناسانه عکس‌ها را در خود جای دهد؟

خبرها همیشه یکی از کم عمرترین دست‌آوردهای تمدن بشری هستند و یک خبر به ندرت بیش از ۲۴ ساعت زندگی می‌کند و این عکس‌های آن است که آن را زنده نگه

می‌دارد. عکس‌های خبری همیشه از لحظات کوچک در جریان زمان آفریده شده‌اند. پس این‌گونه مواقع است که ارزش عکس‌های خبری برای مخاطب آشکار می‌شود.

این عکاسی خبری است که وقایع را به فرایندی به نام "خبر" تبدیل می‌کند و آن را در ذهن مخاطب مانگار می‌کند. (امینی، ۱۳۸۰: ۴۰) زیرا کلام می‌تواند حالت تخیلی از آن واقعه را در ذهن مخاطب خود مجسم کند پس برای عکس گرفتن باید آگاهی باشد تا تخیلات مخاطب از واقعه را تبدیل به حقایق خبری کند.

عکسهای گزارشی و خبری خوب باید صادق، آگاهی دهنده و جالب بوده و دارای اثر بخشی شدید بوده و یا قابل توجه برای مخاطب باشند. آنها ممکن است آموزش دهنده یا سرگرم کننده باشند آنها دارای ویژگیهای فنی ممتاز هستند.

عکاسان خبری حرفه‌ای مردم را می‌شناسند و آشنایی به روش چگونگی زندگی آنها دارند. عکسهای آنها بازتاب این حساسیت و بینش آنها می‌باشد. داستانگوی تصویری که با تجهیزات و ساز و برگ خود آشنایی کامل دارد و می‌داند که چه لنزهایی و سرعت شاتر "مسدود کننده" و یا چه دیافراگمی برای گرفتن هر عکسی مناسب می‌باشند.

«سوزان سونتگ: برای عکس گرفتن باید بدانی از چه چیز عکس می‌گیری... عکس گرفتن هم دانایی می‌خواهد هم توانایی» (بلاف، ۱۳۷۶: ۱۱) این گفته سونتگ مصداق تمامی شاخه‌های عکاسی است، زیرا همیشه برای عکس گرفتن، عکاس باید بداند که می‌خواهد چه چیزی را به مخاطب نشان دهد و چه هدفی دارد تنها تفاوت در زمان

انتخاب و سرعت عمل عکاس است که کار را برای عکاسان خبری و مستند مشکل‌تر کرده است، زیرا آن‌ها زمان عکاسان تبلیغات و پرتره را در اختیار ندارند که بتوانند به راحتی آن را چیدمان کرده و عکس‌برداری کنند.

عکس‌ها به خاطر واقعی بودنشان همه آن را می‌فهمند فقط با توجه به نوع نگرش و میزان سواد بیننده درک آن متفاوت است. یعنی مهارت در خواندن یا فهمیدن تصاویر بصری مانند به دست آوردن مهارت یادگیری زبان است، فعالیت‌های اجتماعی تعریف شده توسط هنجارهای خاص فرهنگی است. (Legrady , 1990:267) یعنی عکس‌های خبری هر جامعه‌ای نسبت به آن جامعه و فرهنگ آن درک می‌شود، مگر این که خبر بدست آمده از آن جنبه‌های جهانی داشته باشد.

شاید بتوان عکس را این‌گونه تشریح کرد: عکس‌ها زبان بصری‌اند. موضوع‌ها، سوژه‌ها و دامنه فنون عکاسی، واژگان این زبان را تشکیل می‌دهند. حال باید بدانیم که عکاسی چگونه می‌تواند دید هنرمندان را قوی و سریع‌تر کند.

«موهولی ناگی<sup>۴</sup> در مقاله‌ای که در سال ۱۹۳۶ منتشر کرده است معتقد است: عکاسی هشت نوع دیدن را تقویت می‌کند:

۱ - تجریدی

۲ - دقیق

۳ - سریع

---

<sup>۴</sup> Laszlo Moholy Nagy ( 1912-1956 ) نقاش و طراح و عکاس مجار، عضو مکتب ساختارگرایی است.

۴ - کند

۵ - فشرده

۶ - نافذ

۷ - هم زمان

۸ - تحریفی « ( sontag, 1977: 109 )

دید عکاسی خبری باید شامل خصوصیات:

دقیق: تا بهترین صحنه را شکار کند "لحظه قطعی"

سریع: چون در عکاسی خبری درنگ باعث از دست دادن بهترین لحظه می شود

فشرده: زیرا باید در یک فریم مفهوم حادثه را به مخاطب برساند

نافذ: تا در یک نگاه مخاطب، صحنه در دید او ثبت شود

دیدهای کند، تجربیدی، تحریفی مربوط به عکاسان تبلیغات و پرتره می شود.

یکی از سوالاتی که همیشه در ذهن مخاطبان در روبه روی عکس‌های هولناک خبری و

مستند به وجود می آید این است که این عکس‌ها ممکن است تحریف شده باشد؟

باید گفت که، عکاسی "به همراه نتایج آن، فیلم و تلویزیون" تنها بصری است که ما

می دانیم سابقه چیزی است که در واقع وجود داشته در مقابل دوربین بنابراین ما با

اعتماد به نفس می‌دانیم که این خبری که به ما نشان می‌دهند در گذشته وجود داشته.  
(jussim, 1989,49)

ولی باید گفت عکس خبری واقعی حادثه اصلی را بهتر از فیلم نشان می‌دهد، زیرا تمرکز و احساس بیشتری در یک عکس هست، عکس خبری یک نوع دوام لحظه‌ای از یک رخداد است که بسیار ماندگارتر و تأثیرگذارتر از فیلم و نقاشی است.

همچنین رولان بارت<sup>۵</sup> نیز معتقد است: یک شیء کمتر از تصویر آن نیست، زیرا درک ما از یک عکس کمتر از واقعیت آن نیست... یک عکس می‌تواند واقعی نباشد ولی می‌تواند نشانه‌ای کوچکی از آن باشد، و این فقط یک نشانه است... (Barthes, 1985:5)

و رالف والدو امرسون<sup>۶</sup> نیز ادعا دارد عکاسی برجسته، بی‌واسطه و باصالت، واقعی‌تر و قابل توجه‌تر از چشم انسان می‌بیند. (Manchester, 1989: 14)

یعنی عکس‌ها همیشه چیزهایی که ما به آن بی‌دقت هستیم را به ما نشان می‌دهد و شاید این بی‌دقتی ما به اطرافمان و واقعیات موجود است که نتایج این عکس‌ها را برای ما غیر قابل باور می‌کند. و دقت عکاس است که به ما واقعیات را نشان می‌دهد، «دقت و نکته سنجی عکاس، شناخت او از زمان حال است - یا دیدن زمان حال با چنان وضوحی که گویی دارد بدان وسیله گذشته را می‌نگرد و آینده را احساس می‌کند. این کار، آیین خیره کننده‌ای است و برای آن دانش و معرفت و همچنین ادراک زمان، لازم است. از این

---

<sup>۵</sup> Roland Barthes (1915-1980) نویسنده، فیلسوف و نشانه‌شناس معروف فرانسوی است.

<sup>۶</sup> Ralph Waldo Emerson (1802-1882)، فیلسوف و نویسنده آمریکایی است.

رو، عکاس، به تمام معنی یک انسان معاصر است؛ انسانی که زمان حال به وسیلهٔ چشمان او به گذشته می‌پیوندد.» (آبوت، ۱۳۷۶: ۱۱)

«عکس زمانی تکان دهنده است که چیزی تازه را نشان دهد.» (Sontag, 1977: 19) یعنی چیزی که اگر بقیهٔ انسان‌های درون آن ماجرا ثبت کرده‌اند عکاس آن را به گونه‌ای متفاوت با بقیه و تأثیرگذارتر نشان دهد.

### مفهوم عکاسی خبری:

بازسازی صحنه‌ها صفت مشخصهٔ هم عکاسی خبری و هم مستند است، این شاخه‌ها در عکاسی می‌کوشد تا حدی مخاطب را با آن جنبه‌هایی از زندگی که فرصت نداشته در عالم واقع تجربه کند یا ببیند و یا به آنها بی‌توجه بوده است، روبه‌رو شود و آن چیزهایی که در قالب کلمات درک نمی‌شود را نمایان کند. عکس‌های خبری و مستند علاوه بر این که ماجرا را توصیف می‌کنند، تأثیرات و مفاهیم وقایع را نیز باید منعکس کنند.

«عکاسی خبری از دیدگاه یوجین اسمیت<sup>۷</sup>: به طریقی، جایی، باید زمینه‌ای مداوم وجود داشته باشد تا بتوان با آرمان‌گرایی عملی به مطالعهٔ واقعی دست‌زد و به این وسیله، گسترش دید روشن و عزم راسخ توسط کسانی که مایل‌اند زندگی‌شان را وقف تحقق بخشیدن به بهترین امکانات "عکاسی خبری" نمایند تأمین شود.» (آبوت، ۱۳۷۶: ۱۰۹)

---

<sup>۷</sup> W. Eugene Smith (1918-1978) عکاس خبرنگار معروف آمریکایی است



«گرفتن عکس در محل حادثه، مستلزم آن است که عکاس خونسردی خود را حفظ کرده و در عین حال تیز رفتار باشد، طوری که بتواند در شرایط فشار عصبی و شرایط سخت حاکم بر محیط، کار خود را به انجام برساند. شما به عنوان یک عکاس خبری نیازمند وسایل غیر عادی و تکنیک‌های ویژه‌ای نیستید، آنچه مورد نیاز شما است اعصاب پولادین و روحیه‌ای قوی است تا بتوانید از عهدهٔ انجام کارها برآیید.» (کوبر، ۱۳۷۰: ۹۳)

خبرها، حادثه‌ها، بلايا همیشه بوده‌اند و در حال حاضر نیز همه‌جا هستند و کسی که بتواند خطر رفتن به وسط هر معرکه‌ای برای ثبت آن را به خود بدهد تا به باقی انسان‌های غایب بگوید که آن‌جا چه گذشته است، باید چنان تسلطی داشته باشد که عکسی تأثیرگذار را ثبت کند تا بتواند با سایر مردم جهان ارتباطی که هدفش است را برقرار کند، عکاس باید بداند اهمیت عکس‌های خبری در بازگویی آنها، بستگی به عوامل مختلف دارد از جمله:

۱- واقعه‌ای که از آن عکاسی شده

۲- آدم‌های سرشناس یا عادی که ممکن است در آن وجود داشته‌اند

۳- شدت و اهمیت ماجرای اتفاق افتاده

عکاس خبری وقتی وارد صحنه می‌شود نباید با عوامل صحنه کلنجار رود او باید به سرعت موضوع خود را انتخاب کرده و شروع به ثبت موضوع و صحنه کند. او باید در موقع ثبت عکس گرفتن در هنگام واقعه نکاتی را رعایت کند:

## پیش‌بینی:

عکاسی که از تهیه خبر درک درستی داشته باشد، به تجربه یاد می‌گیرد که چگونه بعضی از موقعیت‌ها سرانجام ممکن است تبدیل به خشونت شود. (همان: ۴۸)

عکس‌های خبری و مستند بهتر از هر کلام و نوشته‌ای می‌تواند گستردگی اتفاقات و واکنش‌های عاطفی افراد را در ماجرا یا اطراف آن را نشان دهد. عکس همیشه بهتر از هر مطلب و نوشته‌ای می‌تواند احساسات مخاطب را برانگیزد و احساس همدردی مخاطب را با سوژه همراه کند، عکاس‌های حرفه‌ای با آگاهی از درجه ارزشمند بودن چند لحظه بعد و اطلاع داشتن از این که این عکس شاید تاریخ آینده خود را تسخیر کند عکس خبری خود را ثبت می‌کند.

عوامل دیگری هم مانند قرارگرفتن در بهترین زاویه، انتخاب میدان دیدی بدون مانع و عواملی از این قبیل که شاید شانس یکی از دلایل آن باشد در گرفتن عکس خبری مؤثر می‌باشد، اینها می‌تواند به عنوان موقعیتی خوب برای عکاس به حساب آید، ولی به طور قطع حرفه‌ای بودن یا نبودن یک عکاس با آن سنجیده نمی‌شود.

به طور کل مفهومی که از یک عکس خبری می‌توان فهمید به دو گونه است:

۱- عکس بدون سانسور یا جعل سند باشد و عین واقعیت باشد تا خود مخاطب به حقیقت آن پی‌ببرد.

۲- تفسیری که برای عکس در روزنامه‌ها و مجله‌ها... است تفسیری است درست و با

توجه به معیارهای فرهنگ و جامعه‌ای باشد که عکس در آن تفسیر می‌شود.

معیارهای فرهنگی برای درک عکس در فصل ۳ این پایان‌نامه بررسی می‌شود.

### عوامل مهم در ثبت یک عکس خبری:

بیشتر موضوعات که در یک اتفاق در برابر عکاسان آماتور قرار می‌گیرد بدون بعد و تکراری و با ترکیب‌بندی‌های درهم است. آنها به این دلیل آماتور نامیده می‌شوند که درک درستی از لحظهٔ قطعی ندارند، در صورتی که عکاس حرفه‌ای به سوی با شکوه‌ترین صحنه‌ها می‌رود. این عکاس حرفه‌ای در صحنه به نکاتی توجه می‌کند که آماتورها به آن بی‌توجه هستند، از جمله:

تعیین مسیر:

عکاس خبری باید آشنایی کامل به مسیرهای رفت و آمد برای دسترسی راحت‌تر به موضوع داشته باشد.

نمای سراسری از واقعه:

وقتی عکاس وارد صحنه می‌شود باید یک عکس کلی از ماجرا بگیرد زیرا ممکن است تا چند لحظه بعد کل ماجرا تمام شود و دیگر عکسی از کل ماجرا نداشته باشیم و بعد شروع به عکاسی از جزئیات ماجرا و افراد آن کند. ولی باید دانست عکس هر چه از جزئیات گرفته شود تأثیر بیشتری بر مخاطب دارد.

جنبه‌های انسانی در یک عکس خبری:

همیشه جنبه‌های انسانی در عکس‌های خبری و مستند، مهمترین موضوع برای بیان بوده است، پس بهترین عکس نشان دادن آنها و واکنش‌ها در عکس خبری و مستند است و در درجه دوم ابعاد اقتصادی و زیان‌ها و هرج و مرج‌هایی است که توسط آن اتفاق رخ داده است که همیشه در درجه دوم اهمیت واقع شده است، ولی ادغام و ترکیب این دو با هم می‌تواند عمق فاجعه را بهتر و بیشتر به مخاطب نشان دهد. عکاس می‌تواند از عوامل حاشیه‌ای به گونه‌ای کامل کننده ماجرای اتفاق افتاده استفاده کند. عکس از انسان‌های درگیر ماجرا، عکس از هرج و مرج‌ها و خسارات و عکس از حاشیه ماجرا می‌تواند یک داستان تصویری کامل از رویداد را به مخاطب نشان دهد و اگر عکاسی بتواند هم سوژه اصلی و هم هرج و مرج یا همان اتفاقات حاشیه‌ای را در یک فریم جا دهد می‌تواند یک داستان تصویری کامل از آن ماجرا را خلاصه به نمایش در آورد.

در بسیاری از مواقع هم علت و هم عوامل رخ دادن حادثه می‌تواند به درک بهتر آن حادثه کمک کند، مثلاً اگر در یک عکاسی از تصادف که علت تصادف لغزند بودن جاده است بهتر است آن را نیز به گونه‌ای درک‌آورد جای دهند، و یا این که اتفاقات بعد از تصادف